Arkadaşlarıma

Öncelikle şunu söylemeliyim; bu son mesajımı beni gerçekten olduğunca benimsemiş arkadaşlarıma armağan ediyorum, yaşamın görece erken dönemlerinden belirli düzeyde olgunluğa değin zaman zaman boşluklar olsa dahi yaşanmışlıklara armağan ediyor ve bunun bilincinde tüm hissiyatım ile yazıya döküyorum. Yazımda spesifik açıdan herhangi bir isim kullanmamayı uygun görüyor ve beni ideal düzeyde anlayan fikriyatların kendilerinden bahsettiğimi anladıklarını biliyorum, yaşamım boyunca arkadaş seçimimde seçici oldum, az ve öz mantığı felsefesi dahilinde yaşadım ve olağanı bu idi, beni tanıyan dostlarım bileceklerdir ki ben kavramlara önem atfeden birisi olmakla beraber içlerini boşaltan birisi asla olmadım. Ben ki, sizleri benliğimde kabul ettiğim anlamlar dahilinde yaşam anlayışımın doğrultusunda düşün arkadaşı olarak bildim, ve sizlerin bunu her şeye rağmen en azından derinlerinizde bir yerde ukte biçiminde bildiğinizi de bilmekteyim. Ezeliyetin her bir bütün aslolan parçası sizlerin tasviri mutlak ideal anlayışın hatıratında yaşam bulmuştur, bu konuda tersini düşünmeye tenezzül dahi etmeyin.. Birlikte olduğumuz zamanlar boyunca nice anlar yaşadığımız arkadaşlıklar ki neler sığdırdık beraber olduğumuz sürece yaşamlarımıza, asıl mesele son derece dolu olması kesinlikle değildir, asıl mesele gerek zaman zaman karanlık boşluklara gebe kalmış arkadaşlıkların vakti gelince ayağa kalkması kaldığı yerden devam edebilmesidir, bu satırları okuduğunda geçmişin kırık aynaları zihninde yansımalarıyla birlikte zuhur eden arkadaşlarıma teşekkür etmeyi bir borç bilirim. Birlikte gülme krizlerine girdiğimiz kimi zaman dipsiz karanlık düşüncelere daldığımız, kırık gülümsemeler dahilinde hayaller kurduğumuz bazende gerçekten inanarak yaşayarak coşkuyla düşlerinde yaşadığımız hayaller kurduğumuz arkadaşlıklar birçok duygusal durumu içerisinde her vakit barındırmış ve onlarla yaşamışızdır. İşte bu bizim arkadaşlıklarımızda karakter tasvirini yaratan ana unsurlardandır. Gerçekten çok fazla olaylar zincirinden geçtik değil mi, nerelerden nerelere hangi vakitlerden hangi vakitlere…. Gezegenin, Uzay'ın yaratımı ve sunumu olarak deneyimledik yaşadık bir şekilde sessizce, umutla, mutlulukla, kırgınlıkla ve daha birçok dinamik kimyasal etken çerçevesinde yaşadık.. Bana bu düşünceleri yazıya döktüren sizlere

ve yaşanmışlıkların gerçekliğine ihanet edemeyeceğimdem kendimi açıklamayı bir borç olarak bildiğim konuya değinmem gerekli. Hayatım da bir süre önce aldığım radikal karar sonucu arkadaşlıklarımı sonlandırdım, bu ani oldu ve sizlere herhangi bir açıklama yapmadan gerçekleştirdiğim bir durum oldu, öncelikle şunu söylemeliyim ki böyle bir karar almak öncelikle benim olmakla beraber sizlerinde iyiliği adınaydı. Çünkü son zamanlarda özellikle artık yaşama karşı aynı perspektiften bakamadığımızı fark ettikçe belirsizliğe sürüklendiğim içerisinde hapsolduğum bir his ile karşılaştım, zaten sizlerde son zamanlarda biraz bu durumu fark etmişsinizdir diye düşünüyorum. Artık gün geçtikçe Dünya'nın paravan düzeni bilincinde nefes almak ve bunun dışında içerisine çekilmekte olduğum varoluşsal mutlak gerçekliğin hiçliği benliğimi parçalamakta idi. Sizlerinde bundan kötü etkilenmemeniz için en iyisi buydu açıkçası, lakin dediğim gibi hayatın özüne olan bakış açılarımız aynı çerçeveden zuhur bulmadığı için son derece acı verici şekilde kabullenici bir ihanet duygusu içerisindeyim, bu ihanet sizlerin sebebiyeti sonucu ortaya çıkan bir olgu değildir. Bu ihanet insanlığın yaşadığı aldatmacanın sonucu olarak ortaya çıkan ve benliğimde yaşayan farkındalığa nüksetmiş bunun sonucu olarak yaşanmış hayal kırıklığının kendisidir. Özellikle bu açıdan aklınızdaki kalan boşluğu kitabımı okuduğunuzda dolduracak ne demek istediğimi büyük ölçüde anlayacaksınız. Şuan okumakta olduğunuz yazım bir zamanlar birlikte yaşamın bizler adına var ettiği yaşanmışlıklarımızın beraberinde ki arkadaşlıklarımıza son bir mesajdır, sizlere bu son mektubumda arkadaşlık olgusunun benim için anlamını ve bu çerçevede onlarca yaşanmışlıklara verdiğim değeri tüm içtenliğimle kendi perspektifimden açıklama gereği duydum, ölmeden önce.. Siz arkadaşlarıma, hayatın bir dönümünde var olan dostluğumuza söylemem gereken son şey; tüm benliğimle temin ederim ki ben, sizleri geride bıraktıktan sonra derin yalnızlığın naif karanlığına kendimi terk ettiğimde mutlak mükemmeliyetin peşinde değildim sadece olağanı aradım lakin asla bulamadım. Yaşamın ihanetinin bir gerçekliğinden ibaret trajedisiydi bu.. Bir sürecin içerisinde arayış yolunda umut, direnme ve tükenmişliğin tezahürü idi. Sadece "basit" olanı düşlemenin yaşattığı kederin yanı sıra gerçeğin kendisi ile yüzleşmenin inkarı ölümün eşsiz notaları ile edilen son dansın bir başka yansımasıdır.

Geride kalan hayatlarınız umarım olduğunca az acı çeker, sonsuz karanlığın hakimiyetinde ki bu diyarda ihanet üzerine kurulu yeni ve modern distopyanın kaosunda umarım kederiniz trajediniz ile lineer biçimde entegre olmadan son nefesinizi vermiş olursunuz..
Siz arkadaşlarım hakkında bulunabileceğim en iyi ve son dilek bu olacaktır. Daima hiçliğe…. Son.